

Vänliga femmor möter griniga fyror...

Nej rubriken anspelar inte på några mellanstadie-mötsättningar på skolgårdarna utan det handlar om det numera klassiska tärningsspelet Yatzy. Det dök upp första gången i mitt barndomshem i samband med en julafton i mitten av 1960-talet. Som 10-åring tyckte jag väl att spelet var måttligt roligt, jag spelade hellre brädspel som Finans, Jägersro, Rymdraketen och liknande.

Min mamma och morbror fattade dock ett starkt tycke för spelet och gick timslånga matcher varje gång de träffades.

På min mors ålders höst, hon är numera dryga 91 år, har jag sedan länge övertagit spelandet med henne. Varje gång vi ses, i regel varje dag, så spelar vi två rader. Vi protokollför vinster och förluster i en maratontabell liksom hur ofta vi fått ihop 300 poäng på en rad eller 800 poäng på tre rader.

Rekord i olika former, både uppåt och nedåt, sparas noggrant i spelasken. Som gammal ekonom håller hon i räkenskaperna, det är säkert ett mycket bra sätt att hålla hjärncellerna i trim. Många spel och lekar har drömgränser, så även Yatzy.

Det så svåruppnåeliga är att få ihop 900 poäng på tre serier. Trots tusentals spelade serier har ingen av oss lyckats med det.

Vinner och förlorar gör vi lika ofta trots att modern mest spelar på känsla och helst behåller de höga tärningstalen, femmor och sexor, medan jag själv försöker använda mig av sannolikhetsläran från gymnasiet. Lika roligt har vi i alla fall bägge två.

Jag försöker också hävda att resultatet definitivt blir bättre om man pratar med tärningarna, att man säger högt vad man vill ha innan man slår. Det saknas troligen vetenskapligt fog för just den teorin...

Så ett tips till er som har äldre anhöriga eller vänner, ta fram ett Yatzy-spel! Då finns det alltid en rolig syssla när ni ses och alltid något att prata om. Dessutom hjärnjympan som sagt som det ger med räkneträning och sifferhantering. Nyttan med spelet och räknandet är förresten säkert lika bra även för yngre spelare.

Yatzy är ett slumpspel, eller borde i alla fall vara det. Ändå kan man få för sig att vissa tärningssidor glatt visar upp sig betydligt oftare än andra.

Därför tillbaka till rubriken på denna krönika. Fyror är helt hopplösa! Till skillnad mot femmor som utan att blinka och glatt skuttande hoppar fram både tre, fyra och fem likadana när man behöver dem. Så ett avslutande gott råd om du spelar Yatzy, satsa på femmorna!

Och ja, handtvätt och handsprit innan spelstart är en bra regel i dessa tider...

Vänliga femmor möter griniga fyror...

Nej, rubriken anspelar inte på några mellanstadie-motsättningar på skolgårdarna utan det handlar om det numera klassiska tärningsspelet Yatzy. Det dök upp första gången i mitt barndomshem i samband med en julafton i mitten av 1960-talet. Som tioåring tyckte jag väl att spelet var måttligt roligt, jag spelade hellre brädspel som Finans, Jägersro, Rymdraket och liknande. Min mamma och morbror fattade dock ett starkt tycke för spelet och gick timslånga matcher varje gång de träffades.

På min mors ålders höst, hon är numera dryga 91 år, har jag sedan länge övertagit spelandet med henne. Varje gång vi ses, i regel varje dag, så spelar vi två rader. Vi protokollför vinster och förluster i en maratontabell liksom hur ofta vi har fått ihop 300 poäng på en rad eller 800 poäng på tre rader. Rekord i olika former, både uppåt och nedåt, sparas noggrant i spelasken. Som gammal ekonom håller hon i räkenskaperna, det är säkert ett mycket bra sätt att hålla hjärncellerna i trim. Många spel och lekar har drömgränser, så även

Gästkrönikan

Olle Håkansson

Ålder: 63.

Sysselsättning: Ledare inom Biometria IT samt författare till Wayne-böckerna.

Bor: Sundsvall.

Det dök upp första gången i mitt barndomshem i samband med en julafton i mitten av 1960-talet.

Yatzy. Det så svåruppnåeliga är att få ihop 900 poäng på tre serier. Trots tusentals spelade serier har ingen av oss lyckats med det.

Vinner och förlorar gör vi lika ofta trots att modern mest spelar på känsla och helst behåller de höga tärningstalen, femmor och sexor, medan jag själv försöker använda mig av sannolikhetsläran från gymnasiet. Lika roligt har vi i alla fall bägge två. Jag försöker också hävda att resultatet definitivt blir bättre om man pratar med tärningarna, att man säger högt vad man vill ha innan man slår. Det saknas troligen vetenskapligt fog för just den teorin ...

Så ett tips till er som har äldre anhöriga eller vänner, ta fram ett Yatzy-spel! Då finns det alltid en rolig sys-

la när ni ses och alltid något att prata om. Dessutom hjärnjympan som sagt, som det ger med räkneträning och sifferhantering. Nyttan med spelet och räknandet är förresten säkert lika bra även för yngre spelare.

Yatzy är ett slumpspel, eller borde i alla fall vara det. Ändå kan man få för sig att vissa tärningssidor glatt visar upp sig betydligt oftare än andra. Därför tillbaka till rubriken på denna krönika. Fyror är helt hopplösa! Till skillnad mot femmor som utan att blinka och glatt skuttande hoppar fram både tre, fyra och fem likadana när man behöver dem. Så ett avslutande gott råd om du spelar Yatzy, satsa på femmorna! Och ja, handtvätt och handsprit innan spelstart är en bra regel i dessa tider ...

Skicka in din krönika till oss!

Vill du också skriva en gästkrönika i Sundsvall Tidning? Vi söker dig som tycker om att skriva och uttrycka dig med ord. Mejla en text på 2 500 tecken till adressen aos@st.nu. Skicka även med en bild på dig själv med neutral bakgrund samt kontaktuppgifter, ålder och sysselsättning.

